

af Udgifterne eller Forringelsen af Indtægterne under Behandlingen i Folketinget var altsaa i Fjor 3,95 Mill., i Aar 2,99 Mill., altsaa ca. 1 Mill. Kr. mindre i Aar end i Fjor. Jeg nævner dette udtrykkelig, fordi jeg derved kommer til at berøre noget, som Opmærksomheden gentagne Gange har været henledt paa, og som ogsaa den sidste ærede Taler kom ind paa, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt det ikke var muligt at begrænse Ændringsforslagene saaledes, at Finansloven, naar den forlader Tinget, noget mere kom til at ligne den Skikkelse, den havde, da den kom her til Tinget, end den har gjort i de senere Aar.

Jeg har haft min Opmærksomhed henvendt derpaa, men jeg tror, at alle ærede Medlemmer, ogsaa det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), maa indrømme mig, at det er en meget vanskelig Opgave. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at der var forholdsvis faa og i alt Fald, ikke vidtrækkende Ændringer til anden Behandling, men de fleste og mest vidtrækkende af dem kom i Regelen til tredie Behandling. Sagen er jo ganske simpelt den, at naar vi have Finansloven til første Behandling, er den nylig udarbejdet. I Løbet af November Maaned tager man Stilling til de Forslag, der ere stillede, og kun, hvad Administrationen har gjort færdigt af ny Ændringsforslag inden den Tid, kun det kommer frem til anden Behandling. Mellem November og indtil tredie Behandling er der en temmelig lang Tid, og i den Tid arbejdes der med meget stor Energi, ikke af Administrationen, for at hitte paa ny Ændringsforslag, men af ærede Vælgere ude i Landet og af ærede Folketingsmænd, som repræsenterer mange Interesser; de arbejde med ganske overordentlig Energi paa at faa deres Krav frem, og naar det saa maa indrømmes, at det er fornuftige Krav, og det ikke kan nægtes, at vi sidde inde med en ganske god Kassebeholdning, saa at det ikke med Rette kan siges, at det er umuligt at præstere den Betaling, der skal til, er det meget vanskeligt at sige: Dette er meget fornuftigt og tidssvarende; vi indrømme, at der er Trang til det, men det skal dog ikke kunne træde i Kraft til 1. April næste Aar, men først til 1. April et Aar senere. Jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis jeg i meget høj Grad benyttede mit Veto paa denne Maade, vilde jeg ikke høste Tak fra dette høje Ting, men megen Modstand. Derfor er Opgaven vanskelig. Ikke des-

mindre indrømmer jeg, at det er en Opgave for mig, noget af en Pligt for mig, og at jeg er nødt til at gøre det i nogen Maade. Der er paa dette Punkt, som jeg gjorde opmærksom paa, en Fremgang fra i Fjor, idet Stigningen paa Udgifterne her paa Finansloven fra dens Forelæggelse til dens afsluttende Behandling i Aar er ca. 1 Mill. Kr. mindre end i Fjor. Naar den dog er bleven saa stor, som den er, er det, fordi vi endnu leve under Indtrykket af nogenlunde ordentlige Tider og nogenlunde gode Kasseforhold. Men jeg vil forberede ærede Medlemmer paa, at hvis det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) har Ret i sine mørke Spaadomme, vil ogsaa Finansministeren stille sig ganske anderledes strengt overfor Krav, der komme frem mellem første og tredie Behandling, end han har gjort hidtil, ligesom han ogsaa vil stille sig ganske anderledes strengt overfor Krav, som komme frem inden første Behandling, som melde sig ved selve Finanslovsforslagets Affattelse, men om hvilke det kan siges, at de ikke ere presserende, og at de derfor kunne taale at udsættes.

Naar vi se paa Finansloven, bør vi lægge Mærke til, at der i Aar bevilges paa § 27 i alt 15,97 Mill., i Fjor var det 15,50 Mill. Det er altsaa til Erhvervelse af Formue og Afdrag paa Gæld, i alt 474,000 Kr. mere i Aar. Det svarer omtrent til det Laan, vi yde til Island. Og ser man bort fra det, naar man vil berøre Finanslovens reelle Indhold, hvad man vist er berettiget til, ere vi allerede nede paa et mindre Underskud end i Fjor. Den Stigning, der foregaar under Behandlingen af Finansloven, falder dog ingenlunde ligelig paa de forskellige Budgetter. Den er navnlig i Aar stærk paa Justitsministeriets Budget og paa Budgettet for Ministeriet for offentlige Arbejder.

Paa Justitsministeriets ordinære Budget er der en Stigning under Behandlingen af ca. 300,000 Kr., paa det ekstraordinære af ca. 500,000, i alt altsaa en Stigning ved Ændringsforslag paa ikke mindre end 800,000 Kr. Hvis man nu tager disse Tal i al Almindelighed, vil man sige: Ja, men det er ogsaa for meget. Det er det ogsaa i og for sig, men hvis man vilde gaa de enkelte Ændringsforslag igennem og vilde spørge ærede Medlemmer, hvilket eller hvilke af dem det var, der skulde stoppes, tror jeg, de vilde staa meget tvivlende deroverfor. De allerfleste af dem og de, der have størst finansiel Betydning, have deres Udspring i Omsorgen for de tuberkuløse